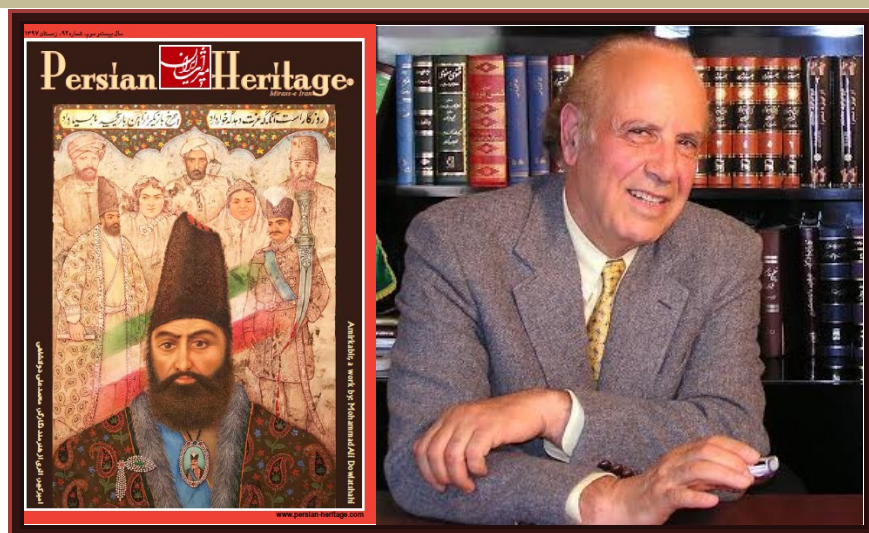

تازه های باهمستان^۱

برگ ویژه آرمان برای معرفی فعالیت ها و سازمان های مردم- نهاد ایرانیان

گفتگو با شاهرخ احکامی، مدیر و سردبیر
و اردشیر لطفعلیان، عضو هیئت تحریریه
فصلنامه میراث ایران

یادداشت سردبیر آرمان: شادمانیم که در این شماره آرمان با دکتر شاهرخ احکامی، مدیر و سردبیر فصلنامه دو زبانه میراث ایران در شرق آمریکا و دکتر اردشیر لطفعلیان از دبیران این فصلنامه که در شماره های اخیر آرمان نیز مشارکت ارزنده داشته اند، مصاحبه ای انجام داده ایم با هدف معرفی فصلنامه وزین **میراث ایران** که سهم مهمی در پژوهش های ایران شناسی در دهه های اخیر داشته است. میراث ایران نمونه ای از

^۱ واژه باهمستان، برساخته استاد داریوش آشوری، معادل واژه انگلیسی Community است.

مطبوعات مردم نهاد ایرانیان خارج از کشور است که با همت دکتر احکامی و یاران او به فرهنگ دوستان ارایه می شود.

دکتر شاهرخ احکامی متولد ۱۳۱۸ (قوچان)، پس از تحصیلات ابتدایی و متوسطه در قوچان و مشهد، در دوران نوجوانی در شهر قوچان با اجرای نمایش، نوشتن روزنامه دیواری و بالاخره سخنرانی، شور و هیجانی در نوجوانان به راه انداخت. او در دانشکده پزشکی تهران، یک سال در پاریس و ۳ سال درلندن و انگلستان، تحصیل کرد و پس از اتمام رزیدنسی در بیمارستان ساینای بالتیمور، تخصص خود را در رشته مامایی زنان گرفته، از سال ۱۹۷۱ در شهر پاساییک به طبابت مشغول است. این پزشک فرهنگ پرور پس از آغاز فعالیت در انجمن فرهنگی و انسان دوستی ایرانیان نیوجرسی، متوجه کمبود رسانه مطبوعاتی جهت شناساندن فرهنگ و ادب ایران به میزبانان و نسل دومی ها، سبب ساز انتشار دو زبانه میراث ایران شد.

اردشیر لطفعلیان متولد ۱۳۱۷ شمسی در کرج، تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته حقوق سیاسی و حقوق بین الملل در ایران و فرانسه دنبال کرده، وارد رسته سیاسی وزارت در امور خارجه ایران شده و به عنوان دیپلمات در کشورهای فرانسه، چین، تونس بلژیک و چند کشور اروپای شرقی کار کرد. او با مطبوعات همکاری داشته و چندین اثر در زمینه ادبیات منتشر کرده است.

شادمانیم که آرمان و میراث ایران مناسبات مطبوعاتی نزدیکی خواهند داشت و در تارنماهای خود به معرفی و بازتاب شماره های این دو فصلنامه خواهند پرداخت.

لینک میراث ایران www.persian-heritage.com

پرسش از دکتر شاهرخ احکامی: مختصری درباره میراث ایران برای خوانندگان آرمان بگویید. گسترش دنیای دیجیتالی همه جا انتشار نشریات کاغذی را متوقف کرده یا کاهش داده است. آیا این امر بر تعداد آبونمان میراث ایران تاثیر گذاشته است؟ شما چگونه پاسخگوی این چالش بوده اید؟

پاسخ: نشریه اینترنتی آرمان، شماره ۶، با مطالب آموزنده و خوبش را خواندم. امیدوارم در این کار پردردسر و پرخرج موفق باشید.

میراث ایران در نوروز پا به ۲۴ سالگی می گذارد. ۲۴ سال پیش میراث ایران با انگیزه آشنا کردن فرهنگ و ادب ایران به میزبانان خود در آمریکا و نسل دوم و فرزندان و نونهالانی که به زبان مادری پدر و مادرهایشان آشنایی نداشتند با دو زبان فارسی و انگلیسی پا به عرصه حیات گذاشت. این نشریه در ابتدا با انتقاد شدید کهنه کاران نشریاتی ایرانی و ایرانیان آشنا به شعر و ادبیات فارسی و تشویق و استقبال نسل جوان و نسل دومی ها و انگلیسی زبانان رو به رو شد. کهنه کاران مهاجر از بی سوادی ادبی سردبیر و کمبود شعر و نوشته های ادبی شاکی بودند و نوجوانان و ناآشنایان به زبان فارسی از اینکه بالاخره منبعی صادق و راستگو درباره فرهنگ و تمدن کهن ایران بیشتر از آن که پدران و مادرانشان به آنان گفته بودند خوشحال و سپاسگزار بودند. نامه به سردبیر و برخورد با نشریه چه به زبان فارسی و چه به زبان انگلیسی شاید بهترین صفحاتی بود که با روحیه و خلیات بسیاری از خوانندگان ایرانی همخوانی بیشتری پیدا کرد.

هم زمان با انتشار چاپی میراث ایران، سایت میراث ایران با لینک های سازمان ها و نشریات خبری مهم برون و درون مرز و گنجینه های ادبی و فرهنگی، و توانایی استفاده چند زبانه پایه گذاشته شد که علاقمندان می توانند با مراجعه به سایت www.persian-heritage.com از آن استفاده کنند.

از نظر میزان و تیراژ مجله، متأسفانه به خاطر مخارج سنگین پستی و هزینه چاپ، میراث ایران از ۱۵۰۰۰ نسخه به حدود ۵۰۰۰ نسخه کاهش یافت که احتمالاً این روزها از این هم کمتر شده باشد.

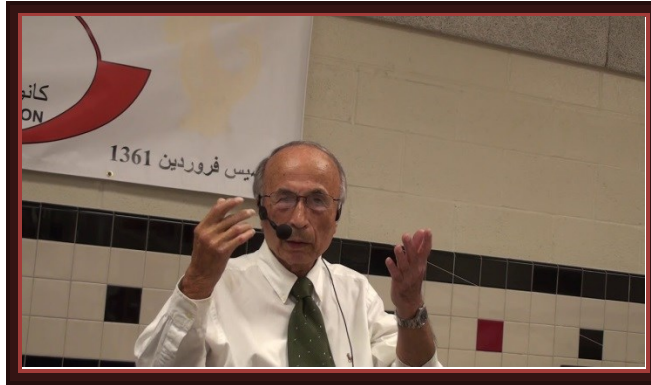
پرسش از دکتر شاهرخ احکامی: نسل جوانان مهاجرت کرده به آمریکا در تکاپوی جافتادن در محیط تحصیل و کار در آمریکا هستند و به نظر می رسد که برای مشارکت در کارهای فرهنگی در محیط جدید چندان فعال نیستند، همان گونه که اغلب جلسات فرهنگی خارج از کشور با جمعیت بالای پنجاه سال تشکیل می شود. شما در نشریه خود

چه تجربه ای با نسل های جوان تر داشته اید؟ چه راه حل هایی برای افزایش مشارکت جوانان تازه مهاجر که فارسی را به خوبی می دانند، پیشنهاد می کنید؟

پاسخ: اصولاً نسل جوان مهاجر از ایران از همان ابتدا به خاطر تشویق های کاربایی، تحصیلات و تلاش معاش، زیاد علاقه ای از خود نشان ندادند. سالیان دراز با چرخاندن اداره اولین انجمن ادبی و فرهنگی ایرانیان در شرق آمریکا که به همت ناهید احکامی (همسرم) و چند تن از ایران دوستان پایه گذاشته شده بود (انجمن فرهنگی و انساندوستی ایرانیان نیوجرسی) همان طوری که ذکر کرده اید خبری از نوجوانان و جوانان نبود. چون سال هاست از کارهای مربوط به انجمن ها دست کشیده ام، زیاد اطلاعی درباره چگونگی جمع کردن جوانان ندارم، فقط شاهد کم شدن و به تحلیل رفتن حاضرین در انجمن های فعال کنونی هستم. با خواندن نشریه خواندنی و آموزنده آرمان، خودتان به خوبی می دانید که برخی نوشته های نویسندگان آن نیز چنان که باید مقبول نسل جوان نیست. یادی از گل های رنگارنگ حالتی نوستالژیک برای همسن های من که در نوجوانی برنامه دیگری، نه تلویزیون و نه اینترنت و سایر وسایل تفریحی در دست نبود، خیلی مجذوب و شنیدنی بود و حالا هم با خواندن آن به یاد دوران نوجوانی و حسرت عمر گذشته افتادم... میراث ایران برای اینکه گرفتار تکرار گذشته ها و قرون و ایام دور نگردد به ناچار با روی آوردن به نویسندگان جوان تر و استفاده از مطالب انتشار یافته در اینترنت توانست خوانندگان خود را نگه داشته و میزان آن را از طریق اینترنت افزایش دهد... سپاس فراوان داریم، خواهان پیشرفت و تداوم نشریه اینترنتی آرمان با نهایت اشتیاق لینک آرمان را در سایت میراث ایران خواهیم گذاشت.

پرسش از دکتر اردشیر لطفعلیان: شما به عنوان شاعر و نویسنده و عضو هیئت مدیره فصلنامه دو زبانه میراث ایران، در حالی که نسل های گوناگون، سلیقه های ادبی نسبتاً متفاوتی از خود بروز می دهند، چه راه هایی را برای بازتاب سلیقه های ادبی هنری و گوناگون برای نشریات ایرانی پیشنهاد می کنید؟

پاسخ: این که نسل های متعلق به جوانان، میان سالان و سالخوردگان دارای سلیقه های متفاوتی از نظر ادبی و هنری باشند یک امر طبیعی و همواره نیز چنین بوده است. دلیل آن

اردشیر لطفعلیان

هم این که جامعه انسانی یک جامعه ایستا نیست. زمانه به موازات تحول دائم در محیط اقتصادی و اجتماعی و سیاسی بستری نیز برای دگرگونی اندیشه های ادبی و هنری فراهم می سازد که به طور معمول نسل های جوان تر از آن استقبال می کنند و در واقع پیشاهنگ و حامل آن اندیشه ها هستند، حال آنکه نسل های سالخوده تر که سلیقه و نیروی تشخیص آنها در محیط های متفاوتی شکل گرفته است در برابر تغییر و دگرگونی مقاومت نشان می دهند. اما زمان همواره به سود تغییر و تحول کار می کند و پس از چندی شبه ارزشها را چه کهن و چه نو حذف و ارزشهای راستین را به کرسی می نشاند و تثبیت می کند.

تجربه شعر نو در ایران مثال بارزی در تأیید این واقعیت است. در حالی که نخستین کارهای نیما در این عرصه با مقاومتی تقریباً خصومت آمیز برخورد کرد، با گذشت زمان و به بار آمدن ثمرات مثبت راهی که نیما بر روی شعر فارسی گشود و غنای تازه ای که از این راه با عرضه آثار سراینندگان جوان و متأثر از آموزه های نیما نصیب شعر فارسی شد. آن مقاومت خصومت آمیز به تدریج رنگ باخت و جز در لایه ناچیزی از متحجران، به استقبالی رو به گسترش تبدیل گردید. اما در این میان مهملاتی با کمیتی حیرت انگیز به نام شعر نو نیز به بازار ادب عرضه شد که گاه با وجود برانگیختن سرو صدا کارش

نگرفت و به زباله دان زمان سرازیر گردید. این روند البته همچنان ادامه دارد ولی کالاهای فاسد مانند همیشه غربال خواهند شد و آنچه خواهد ماند و تثبیت خواهد شد ارزشهای اصیل است. با توجه به این واقعیت نشریات ایرانی خارج از کشور که به دست اشخاص با صلاحیت، با هدف روشن نگهداشتن چراغ فرهنگ ایرانی و ادب پارسی میان ایرانیان و ایرانی تباران دور از میهن بنیان یافته اند، ضمن پاسداری از ارزشهای تثبیت شده و پرهیز از اشاعه مبتذلات باید همواره بر روی صاحبان اندیشه ها و سلیقه های نو گشوده باشند و بستر مساعدی برای رشد و گسترش چنین اندیشه هایی فراهم آورند.

پرسش از دکتر اردشیر لطفعلیان: هموطنان چگونه و از چه راه هایی می توانند حمایت بیشتری از نشریه های فرهنگی و هنری فارسی زبان خارج از کشور، از جمله میراث ایران بنمایند؟

مدیر و سردبیر: شاهرخ احکامی زیر نظر شورای دبیران مرکب از: دکتر مهدی ابوسعیدی، شیرین احکامی رئیس زاده، دکتر طلعت بصاری، محمد هادی حکمی، دکتر کامشاد رییس زاده، فرهنگ صادق پور، محمد صدیق، اردشیر لطفعلیان، ک. ناوی، و محمد علی دولتشاهی.	Persian Heritage www.persian-heritage.com Persian Heritage, Inc. 110 Passaic Avenue Passaic, NJ 07055 E-mail: Mirassiran@aol.com Telephone: (973) 471-4283 Fax: 973 471 8534

پاسخ: کسانی مانند دکتر شاهرخ احکامی، دکتر ساموئل دیان و دکتر مهدی سیاح زاده که به بنیان گذاری و انتشار نشریاتی مانند میراث ایران و آرمان در محیطی خارج از کشور که ایرانیان و به طور کلی پارسی زبانان اقلیت کوچکی را تشکیل می دهند همّت ورزیده اند، دانسته به کار دشواری دست یازیده اند که ادامه آن جز با عشق راستین به فرهنگ ایرانی و زبان پارسی و آمادگی برای گذاشتن مایه های هنگفت مادی و معنوی در این راه میسر نیست. در چنین محیطی بسیاری از ایرانیان مهاجر هنوز جای پای خود را محکم نکرده اند و دغدغه عمده آنان غم نان و تأمین حدّ اقل معیشت برای خود و خانواده های خویش است و وقت و امکان دستیابی به این گونه نشریات را ندارند.

مشتریان چنین نثریاتی به طور کلی ایرانیان جا افتاده ای هستند که در سنین بزرگسالی یا دست کم پس از گذراندن دورهٔ دبیرستان یا سیکل اول آن به آمریکا یا کشور دیگری مهاجرت کرده اند. جذب نسلی از ایرانی تباران که در سنین پایین به محیطی دور از بستر طبیعی زبان فارسی وارد می شوند و یا در چنین محیطی چشم به جهان می گشایند و برای دنبال کردن آموزش خود و یافتن کار و تأمین زندگی شان باید به زبان دیگری غیر از زبان مادری مجهز و مسلط باشند به حلقهٔ مشتریان و خوانندگان چنین نثریاتی اگر غیر ممکن نباشد، غیر محتمل است. تنها شمار بسیار اندکی از آنان که خانواده هاشان با عشقی نزدیک به تعصب، دانستن فارسی را نه تنها برای مکالمات روزمره بلکه در سطح خواندن و نوشتن از خرد سالی به فرزندان خود انتقال می دهند ممکن است تمایلی به خواندن نثریات فارسی زبان در یک محیط ایرانی بروز کند. در چنین اوضاع و احوالی این گونه نثریات برای این که شمار بیشتری از ایرانیان فارسی دان و فارسی خوان را در جمع جوانان و میان سالان و سالخوردگان به حلقهٔ خوانندگان خود جذب کنند یا دست کم خوانندگان موجود خود را از دست ندهند، باید بر کیفیت و تنوع محتوایی خود بیفزایند و همچنین راه های مناسبی برای رسوخ و اشاعهٔ هرچه بیشتر تولیدات خود میان جامعه ای که از این گونه ایرانیان تشکیل یافته است پیدا کنند. البته برای علاقه مند نگه داشتن نسل جوان تر ایرانیان و ایرانی تباران به آنچه که فی المثل در جامعه ایرانی مقیم آمریکا در زمینه های گوناگون می گذرد راه دیگری نیز وجود دارد و آن انتشار نیم یا بخش عمدهٔ مطالب خود به زبان انگلیسی در کنار زبان فارسی است. این همان راهی است که میراث ایران برگزیده و در این کار در مدتی بیش از دو دهه از توفیقی چشمگیر برخوردار بوده است. عادی ترین و شاید آسان ترین راه کمک به نثریات فارسی زبان خارج از کشور که با کوششی بالا از حد معمول و غالباً همراه مشکلات مالی منتشر می شوند تجدید و ادامهٔ اشتراک این نثریات است. ولی کسانی که از خوانندگان که از توانایی مالی برخوردارند و پایبند حفظ و ارتقاء زبان و فرهنگ نیاکانی در محیط زندگی خود هستند باید گامی فراتر از این بردارند و کمک های منظم مالی به این نثریات را در حد توانی که دارند در برنامهٔ زندگی خود منظور دارند. **آرمان: بسیار سپاسگزاریم.**

آرمان از سازمان های مردم نهاد ایرانیان در ایران، آمریکا، اروپا و سایر نقاط دنیا دعوت می کند که خلاصه ای از شرح فعالیت های خود را جهت انتشار در برگ باهمستان ارسال دارند.^۱

آشنایی با کارگاه داستان نویسی کولی ها

به سرپرستی و تدریس منیرو روانی پور

"ما از کوه گاه می سازیم"

سودابه رکنی از کارگاه داستان نویسی "کولی ها"

سودابه رکنی

«ما از کوه گاه می سازیم.» جمله ای است که به دفعات از منیرو روانی پور شنیده ام. او در عالم مجازی شهری ساخته است که کولی ها در هر کجای دنیا شهروندش هستند و هر بار با برگزاری کارگاه کتابخوانی یا داستان نویسی نقبی از ادبیات به زندگی می زند.

در حال حاضر گروهی ۳۰ نفره زیر نظر ایشان خاطره نویسی را می آموزند. در راستای خاطره نویسی کتابهایی چون *لولیتا خوانی در تهران* (آذر نفیسی) - *Eat, Pray, Love* (الیزابت

۲ برای ارسال مطلب مربوط به سازمان های مردم نهاد با سردبیر آرمان تماس بگیرید
shirindokht1@gmail.com

گیلبرت) - باردیگر و این بار... (خاطرات م.ا.به آذین) و بدرهای ماندگار (اشرف دهقانی) را نیز می خوانیم.

در کنار منیرو روانی پور بودن یعنی خواندن و نوشتن یا نوشتن و خواندن. پرورش ذهن و ورز دادن آن. از غیر بریدن و به خود پرداختن. بررسی خود و شناخت هر چه بیشتر. البته ایشان این مهم را در گروه فیس بوکی "اصول زندگی" که صفحه ای است برای گروه درمانی و مکاشفات فردی/گروهی روزانه با مخاطبینی که گرد خود جمع کرده ادامه می دهد.

نمایی از جلسه آنلاین کارگاه کولی ها

او اولین کارگاه کولی ها را از ایران و سال ۱۳۷۸ آغاز کرد. نام "کولی" را از اینرو برگزید که گردهمایی ها هر بار در جایی برگزار می شد و مکان مشخصی نداشت. گاهی کافی شاپی و بعضی اوقات پارک یا اتاقی در کتابفروشی. این نشست ها تا سال ۱۳۸۴ ادامه داشت. منیرو در سال ۱۳۸۵ با انگیزه آشنایی با ادبیات مدرن و مقایسه دو فرهنگ به آمریکا مهاجرت کرد تا در همین اثنا بر روی داستانها و رمانهایش کار کند و دومین گروه کولی ها در همین سال در گروه بلاگفا شکل گرفت. در سال ۱۳۸۸ بدلیل فیلترینگ در ایران، این گروه به کارش خاتمه داد. ولی از آنجایی که هر بار منیرو روانی پور کاری را به پایان می برد در واقع نشان از این است که حرکتی نوین در حال شکل گیری است، بعد از چهار سال توقف در سال ۱۳۹۲ اولین کارگاه داستان نویسی آنلاین را برگزار کرد با عنوان کارگاه سه (۳).

این دوره بین سه تا چهار ماه ادامه داشت. نشستهای آنلاین اعضا به صورت همزمان و از طریق فیس بوک و یا اسکایپ بود. از آن پس تقریباً هر سال دو کارگاه داشتیم تا کارگاه شماره نه.

آثار بررسی شده در این کارگاه ها به شرح زیر است:

- زندگی پیش رو (رومن گاری)

- کهن ترین داستان جهان (رومن گاری)

منیرو روانی پور

- آدم خوب کم پیدا می شود (فلانری اوکانر)

- یک گل سرخ برای امیلی (ویلیام فاکنر)

- پیرمرد و دریا (ارنست همینگوی)

- مرگ در جنگل (شروود اندرسن)

- افسانه تبای (سوفو کلس)

- گیله مرد (بزرگ علوی)

- تمام زن ها فریده اند (منیرو روانی پور)

- کنیزو (منیرو روانی پور)

- در میدان سرخ می رقصم (منیرو روانی پور)

- دل فولاد (منیرو روانی پور)

- زن زیادی (جلال آل احمد)

- نیمه تاریک ماه (هوشنگ گلشیری)

- شاه سیاهپوشان (هوشنگ گلشیری)

- عزاداران بیل (غلامحسین ساعدی)

- داش آکل (صادق هدایت)

- چرا دریا طوفانی شد؟ (صادق چوبک)
- هکلیری فین (مارک تواین)
- یادداشتهای زیرزمینی (داستایوفسکی)
- تورات: عهد عتیق
- بلندیهای بادگیر (امیلی برونته)

از تاریخ ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۵ منتخب داستان های کوتاه نوشته شده در کارگاه ها در سه کتاب مجزا به چاپ رسید.

پس از چاپ کتاب سوم کولی ها در سال ۱۳۹۵ کارگاهی به نام ادبیات و زندگی به طور آنلاین و از طریق برنامه زوم برای اولین بار شروع به کار کرد. در آن دوره از طریق بازی های روانشناسی و نوشتن و خواندن داستان های کوتاه، تاثیر ادبیات در زندگی روزمره را تدریس کرد. بخشی از فعالیت های این گروه بحث و بررسی و تحقیق درباره شاهنامه و فلسفه قهرمان پروری بود. چله نشینی و ضرورت و یا عدم ضرورت آن در زندگی را به چالش کشید و در کنار آن با تمرین چله نشینی گروهی برای ترک بعضی از عادت ها و تغییر در زندگی شخصی راهکارهایی را آموزش داد. در این دوره مکاتب مختلف ادبی را مطالعه کردیم و در مورد نحوه بوجود آمدنشان بحث های مفصلی انجام شد. توجه به محیط پیرامون و طبیعت جزئی از تکالیف گروه بود و روزانه عکسهایی را که می گرفتیم در گروه به اشتراک می گذاشتیم. در این بین دوستی و مودتی که بین افراد گروه ها ایجاد شد فصل تازه ای از همدلی دسته جمعی بود. در تیر ماه سال ۱۳۹۶ دهمین کارگاه داستان نویسی آغاز به کار کرد و بر روی سه فصل اول رمان بلندیهای بادگیر از نظر ورودیه داستان، قاصدک داستانی، نوع روایت در فصل اول و چگونگی ورود شخصیت ها به داستان و تفاوت نوع داستان مفصل بحث شد. دو داستان آدم خوب کم پیدا می شود و چرا دریا طوفانی شد؟ را دوباره خواندیم. پرده چهارم: یک شب شورانگیز مورد بررسی قرار گرفت. خانم روانی پور عکسهایی در صفحه فیس بوک گروه پست می کردند و شرکت کنندگان برای تصاویر، داستانک (فلش فیکشن) می نوشتند. در مورد داستانک و تفاوت تیپ و شخصیت تحقیق کردیم.

تابستان سال ۱۳۹۶ به بحث و بررسی چند فیلم مطرح از منظر داستان پردازی و شخصیت سازی و

پرسش و پاسخ درباره کتاب کولی کنار آتش و دل فولاد گذشت. ساخت ویدئو کلیپ برای نشستهای ادبی بخشی از فعالیت هایی ست که در کارگاه کولی ها انجام می شود.

بعد از خاتمه دهمین کارگاه و در ادامه خوانش چندباره بلندبهای بادگیر، تصمیم به برگزاری جلسات کتابخوانی گرفتند، منتها با اندیشه تاثیر کتاب مقدس بر ادبیات جهان و رسم چرخه های مربوط به شخصیت های اصلی، صحنه های تکان دهنده و اساسی و یا تشخیص صداها و متفاوت در داستان. اولین رمان انتخابی بلندبهای بادگیر بود و تحقیق مفصلی در این زمینه انجام شد و در آبان ماه ۱۳۹۶ (اکتبر ۲۰۱۷) رمان دلنبد، اثر خانم تونی موريسون به ترجمه شیریندخت دقیقیان و پس از آن در بهمن ماه همان سال (ژانویه ۲۰۱۸) رمان سرگذشت ندیمه اثر مارگارت اتوود خوانده شد و به تاثیر پذیری نویسنده از کتاب مقدس و اوضاع خاورمیانه پرداختند. خوانش رمان صد سال تنهایی اثر گابریل گارسیا مارکز از بهمن ماه ۱۳۹۶ تا اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ (فوریه تا آوریل ۲۰۱۸) به طول انجامید. برای این کتاب خانم روانی پور علاوه بر توضیحات در زمان برگزاری کلاس که هر دو هفته یک بار بود ویدیوهای زنده در گروه فیس بوک ضبط کردند. در واقع خط به خط بعضی از قسمتهای کتاب را تشریح کرده و از زیبایی جملات در عین ابهام شعرگونه ای که دارند و از تقابل مرگ و زندگی در این رمان گفتند. از باورپذیر نوشته شدن جملات بسیار نمونه آوردند. یکی از درخشان ترین کلاسها بود. در این کلاس نحوه درست خواندن جملات و درک درست و پیدا کردن ارتباط کلمات و توجه به ورود شخصیتها در داستان تاکید کردند.

در تیرماه ۱۳۹۷ (جون ۲۰۱۸) خوانش کتاب کمدی الهی - دوزخ را آغاز کردیم و تا اواخر مهرماه همین سال (سپتامبر) به طول انجامید در آخرین جلسه خانم روانی پور خوانش بقیه کتاب را به گروه واگذار کردند و کولی ها همچنان مشغول خواندن بخش برزخ و بهشت هستند. از سال ۱۳۹۲ (۲۰۱۳) سعی در تشویق افراد به خاطره نویسی داشتند. چند بار گروه های مختلف تشکیل شد ولی افراد از نوشتن خاطرات طفره می رفتند تا اینکه از ۱۵ مهرماه (۱۷ اکتبر) امسال گروهی متشکل از ۳۰ نفر برای خاطره نویسی تشکیل شد. در این دوره علاوه بر تکنیک های مختلف خاطره نویسی به آموزش پاراگراف نویسی و ورودیه داستان و مشخصات کتاب خاطرات پرداخته می شود. اداره جلسات معمولاً بسیار متنوع است و تا دوره ای تمام نشود واقعا نمی توان در مورد آن چیزی نوشت.

روزی که مقدمه کتاب دوم کولی‌ها را می‌خواندم وقتی به جمله :

«بنویسم: با دست خالی می‌شود شروع کرد.

با دست خالی می‌شود راه افتاد.

بنویسم که دست‌های خالی کاری ترند و تمنای کارکردن را در جانت می‌نشانند، به شرط اینکه باور داشته باشید که کار انسان از کاه، کوه ساختن نیست؛ که ما به دنیا آمده ایم تا از کوه، کاه بسازیم...»

امروز که این مقاله را می‌نوشتم به یاد آوردم که منیرو روانی پور همیشه می‌گوید: "باید به ادبیات مبتلا شوید بعد از آن دیگر هیچ چیز مهم نیست!"

امروز به این حرف منیرو رسیده‌ام...

سودابه رکنی

برنامه‌های آینده و تماس با کارگاه داستان نویسی کولی‌ها

به سرپرستی منیرو روانی پور

در حال حاضر برای ماه ژانویه دو کلاس در پیش رو داریم. در گروه کتابخوانی فارسی اثر غلامحسین ساعدی - عزاداران بیل مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت و در گروه کتابخوانی انگلیسی در مورد اثر الیزابت استرات با عنوان **Anything Is Possible** بحث و گفتگو خواهیم کرد.

ظرفیت هر دو کلاس در حال حاضر تکمیل است ولی برای شرکت در دوره های آموزشی آتی لطفا با ایمیل آدرس زیر در تماس باشید.

Kolihagroup@gmail.com